

НЕДІЛЬНІ **А**ПОСТОЛЬСЬКЕ І **Є**ВАНГЕЛЬСЬКЕ **Ч**ИТАННЯ

НЕДІЛІ 5 ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ

**Київ
2016**

Послання Святого Апостола Павла до Римлян, зачало 103,
глава 10, стихи 1-10.

Бра́тїє, благоволеніє моегѡ
сѣрдца, ѿ моли́тва ꙗ́же къ
бг҃у, по ѿли єсть во спасѣніє.

Свидѣтельство бо ѿмъ,
ѿакъ ревность бж҃ію ѿмѣтъ,
но не по разумѣ.

Не разумѣюще бо бж҃іа пра́вды,
ѿ свою пра́вду ꙗ́ще
поставити, пра́вдѣ бж҃іей не
повинѣшася.

Кончина бо закона хр҃тосъ,
къ пра́вдѣ вса́комѣ вѣрѣюще-
мѣ.

Моѡсеѣ бо пишетъ пра́вдѣ,
ѿже ѿ закона: ѿакъ сотвори-
вый та члѣвкъ, живъ будетъ
къ нѣмъ.

Ѿ ꙗ́же ѿ вѣры пра́вда, си́це
глаголетъ: да не речеши къ
сѣрцы твоѣмъ: кто̀ възидетъ
на нѣбо; сѣрѣчь хр҃та̀ свестѣ.

Ѿли́ кто̀ снідетъ къ безднѣ;
сѣрѣчь хр҃та̀ ѿ мѣртвыхъ ко-

Браття, бажання мого
серця і молитва до Бо-
га за Ізраїль на спа-
сіння.

Бо свідчу їм, що ма-
ють ревність Божу, та
не за розумом.

Бо, не розуміючи
праведности Божої і
намагаючись постави-
ти власну праведність,
вони не скорилися
праведності Божій,

бо кінець закону –
Христос, на правед-
ність кожного, хто ві-
рує.

Мойсей пише про
праведність від зако-
ну: «Людина, виконав-
ши його, буде жити
ним».

А праведність від ві-
ри так говорить: «Не
кажи в серці твоєму:
хто зійде на небо?»
Тобто Христа звести.

Або: «Хто зійде в

звєстї.

Но что глаголетъ писанїе;
близъ ти глаголъ єсть во
оустѣхъ твоихъ, и въ сердцѣ
твоѣмъ: срѣчь, глаголъ вѣры,
єгоже проповѣдаемъ.

Якѡ аще исповѣси оусты
твоими гда іиса, и вѣрѣши
въ сердцѣ твоѣмъ, якѡ бѣ
того воздвиже изъ мѣртвыхъ,
спасѣши сѧ.

Сердцемъ бо вѣрѣетсѧ въ
правдѣ: оусты же исповѣдѣт-
сѧ во спасенїе.

безодню?» Тобто Хри-
ста з мертвих підняти.

Але що говорить Пи-
сання? «Близько до
тебе слово, в устах
твоїх і в серці твоїм»,
тобто слово віри, яке
проповідуємо.

Бо якщо вустами тво-
їми будеш сповідувати
Ісуса Господом і сер-
цем твоїм вірувати, що
Бог воскресив Його з

мертвих, то спасешся,

бо серцем вірують
для праведности, а ус-
тами сповідують для
спасіння.

**Євангелїє від Матвея, 28 зачало,
глава 8, стих 28 – глава 9, стих 1.**

Во время оно, пришедшѣ
іисѣ въ странѣ гергесинскѣю,
срѣтоста єго два вѣсна ѿ
грѣбъ исходяща, лѣта сѣлѣ,
якѡ не моци никомѣ
минѣти пѣтемъ тѣмъ.

И сѣ возопїста, глаголюще:

Одного разу, коли Ісус
прибув на інший берег, в
країну Гергесинську, Йо-
го зустріли двоє біснува-
тих, що вийшли з мо-
гильних печер, дуже лю-
ті, так що ніхто не міг
пройти тією дорогою.

І ось, вони закричали:

что́ намъ и́ тебѣ́ и́исе́ снѣ
вѣ́и; пришѣ́лъ є́си сѣ́мъ
пре́жде вре́мене мѹ́чити насъ.

Бѣ́ше же далѣ́че ѿ́ нею́
ста́до сви́нй мно́го пасо́мо.

Бѣ́си же мола́ху́ є́го
глаго́люще: ѡ́це и́згони́ши ны́,
повелѣ́ намъ и́ти въ ста́до
свино́е.

И́ рече́ имъ: и́дите. О́ни же
и́зше́дше и́доша въ ста́до
свино́е: и́ се́ ѡ́бѣ́ оустреми́са
ста́до все́ по бре́гу въ мо́ре, и́
оу́топо́ша въ вода́хъ.

Пасѹ́щїи же вѣ́жа́ша, и́
ше́дше во гра́дъ возвѣ́стїи́ша
всѣ́, и́ ѿ́ вѣ́сною.

И́ се́ весь гра́дъ и́зыде́ въ
срѣ́тенїе́ и́исови: и́ видѣ́вше
є́го, моли́ша, ѡ́акъ да бы́
преше́лъ ѿ́ предѣ́лъ ѡ́хъ.

И́ влѣ́зъ въ кора́бль, пре́йде,
и́ прї́йде во сво́й гра́дъ.

що́ Тобі́ до нас, Ісусе, Си-
ну Божий? прийшов Ти
сюди передчасно мучити
нас.

А далеко від них пасло-
ся велике стадо свиней.

І біси благали Його: як-
що виженеш нас, то по-
шли нас у стадо свиней.

І Він сказав їм: **ідіть**. І
вони, вийшовши, пішли
в стадо свиней. І ось, все
стадо свиней кинулося з
кручі в море і втопилось
у воді.

Пастухи ж побігли і,
прийшовши у місто, роз-
повіли про все, і про те,
що було з біснуватими.

І ось, все місто вийшло
назустріч Ісусові; і, поба-
чивши Його, просили,
щоб Він відійшов за ме-
жі їхні.

Тоді Він, увійшовши в
човен, переплив назад і
прибув до Свого міста.

В ім'я Отця і Сина, і Святого Духа!

Кожна Свята Літургія, наповнюється Живим Словом Божим в читанні Святих Книг Апостола та Євангелія. Ось і сьогодні ми слухали Святе Євангеліє від апостола і євангелиста Матфея, яке є водночас показує, що таке одержимість людини духом злим, і свідчить яким сильним є Бог. В час свого земного життя, Син Божий рятував душі і тіла від усяких хвороб і немочей. Кожен, хто мав віру тверду, отримував зцілення.

Сьогодні сталася подія така, яка показала нам всемогутність Божу. Двоє людей біснуватих Гадаринських вийшли перед Ісусом. Спаситель і слова ще не промовив до них, а злий дух, уже, мучений Божою присутністю, кричить устами цих нещасних людей: «Що Тобі до нас, Ісусе, Сину Божий? Прийшов Ти сюди передчасно мучити нас?» (Мф.9:28). Цей біс, сила лукава, яка сиділа в людях цих, не може встояти перед Богом. Боїться і тремтить перед Господом, а ще декілька миттєвостей тому, дорогою цією ніхто не наважувався проходити, бо біснуваті настільки були лютими, що нівечили всіх хто наважувався іти цією стежкою. І лукавий просить Сина Божого дозволити увійти йому в стадо свиней, що паслося поряд, і вже одержиме стадо кинулося з кручі в море. А народ, який почув про це велике чудо, щоб прийняти Христа, і народитися для Царства Божого, просить Бога відійти – злякалися люди, не розгледіли в цьому диві свого спасіння.

В сьогоднішньому Благовісті розбиваються будь-які скептичні твердження тих, хто каже, що духів злоби і лукавства, диявола і лукавого не існує. Існують і чинять беззаконня і ведуть боротьбу за безцінний скарб – образ і подобу Божу, людську душу. За словами Святого Іоана Золотоустого: «диявол переконує багатьох, що немає пекла, щоб туди ж і спровадити нас». Саме він, лукавий і мерзенний дух спокусами своїми старається душі християнські погубити. Прот. П.Соколов свідчить: «Сатана засліплює людину, для того, щоб привести її до гріха, а після цього відкриває очі, щоб вкинути у відчай». І як не сумно казати, лукавому це вдається. Бо гріх вкинутий ним, розростається з силою великою, пускає метастази свої, і умертвляє для Бога душу безсмертну.

Кожен з нас, хто був у паломницьких поїздках до Святих Місць Православної Церкви, монастирів, міг реально бачити, що таке одержимість. Як лукавий сковує рухи людські, як з створіння Божого, чадо Господнє стає подібним до звіра. І вже не людина говорить, а дух лукавий, вже не керується своєю волею, а дією сатанинською. Та як же так стається, що дух проникає в душу і там

господарює? Хто винен в цьому? Відповідь є простою – сама ж людина. Якщо забудим є Закон Божий, знехтуваними є Таїнства Святі, то це реальний плацдарм для воїнства диявола, для переможної ходи його.

Але і сьогодні святий апостол і євангелист нам показав, що Бог є Всемогутнім, і диявольське насіння викоріниться навіки. Лукавий, який постійно чатує на людину, не сплячи і не споживаючи нічого, стає безсилим перед Богом. І нічого не може вчинити без дозволу Бога. Навіть для того, щоб увійти в стадо свиней, просить Сина Божого дозволити це зробити. Господом залишена зброя проти сатани – піст та молитва. Преподобний Ніл Синайський так каже до нас : «Молитва віруючого є великою мукою і страшеним жахом для злих духів». Ці ж слова і підсилює Авва Іов: «Ім'я Ісусове сильніше сталі, твердіше граніту немає міцнішого щита, немає кращої зброї в духовній боротьбі, як Ісусова молитва». Ось реальна і дієва сила, перед якою не встоїть диявол.

Ось спасенний засіб для порятунку перед бісівською силою. Але є одна біда – ми не користуємося цими святими справами. Ми їх не те що забуваємо, ми їх не використовуємо, а інколи просто зневажаємо. А ще інколи стаємо нерозумними, коли за допомогою проти дій диявола, звертаємося до самого ж диявола в особах ворожбитів і чаклунів. І тим самим свідомо впускаємо в серце своє злого і брехливого, жорстокого і лукавого сатанинського агресора. І сьогоднішнє Євангеліє показує, наслідок такого неухважного і легковажного ставлення до Бога. Амінь!

Т. Волянук

Повний архів випусків «Общества им. М.Н.Скабаллановича» — **omns.w.pw**

Поточні випуски — **omns.ho.ua** — більш не діє.

«Хто може звіщати Істину і не звіщає, той буде засуджений Богом»

Св. мч. Іустин Философ